

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. május hó 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt **vádlott**ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. szeptember 05. napján kihirdetett 43(III.)Kb.1721/2015/23. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. szeptember 05. napján kihirdetett 43(III.)Kb.1721/2015/23. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségében, és ezért megrovásban részesítette. A nyomozás során lefoglalt okiratok lefoglalását megszüntette és azokat az iratok között rendelte kezelni. Kötelezte a vádlottat 116.876 forint bünygyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője egyaránt felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.896/2016/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy a tényállás megalapozott és irányadó a felülbírálat során, azonban tévedett az elsőfokú katonai tanács a jogi következtetés levonásakor. A védői álláspont szerint védenccé esetében még eshetőleges szándék sem állt fenn, kizárólag gondatlan elkövetésre lehet következtetést levonni, amely azonban a jelen cselekménynél nem büntethető. Utalt arra, hogy több hónapra visszamenően, utólag kellett leadni a szolgálati jegyeket, és az utazások pontos időpontjára védenccé már nem emlékezett, azt kizárólag a szolgálatvezénylés alapján készítette el. Előadta továbbá, hogy a bizonyítékok között hivatkozott bankkártyát nem csupán a vádlott, hanem a felesége is használta. A bizonyítékok között hivatkozott cellainformációk pedig kizárólag védenccének az utazási időpontokban való tévedése miatt jelentenek terhelő bizonyítékot. Nem kétséges azonban, hogy ha nem is abban az időpontban, de ugyanilyen számban a vádlott ténylegesen hazautazott lakóhelyére. Másodlagosan a cselekmény társadalomra veszélyességének hiánya miatti felmentésre irányuló indítványt tett.

A vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy a tényállásban írt időtartamot megelőzően személyes ellentét volt közötté és munkahelyi vezetője között, aki ígérte neki, hogy büntetőeljárást fog indítani ellene, amely meg is történt. Előadta továbbá, hogy a rendőrkapitányságon belül rendészeti

állományba került és jelenleg már váltásparancsnoki kinevezés előtt áll. Előjárói jelenleg megvannak elégedve vele.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a nyomozás során nem kívánt vallomást tenni, a tárgyaláson ténybeli beismerő vallomást tett, azonban vitatta, hogy magatartásával szándékosan bűncselekményt követett volna el. Védekezése szerint mivel utólag, egyszerre több hónapra visszamenően kellett leadni a szolgálati jegyeket, az utazások időpontjára már nem emlékezett, kizárólag a szolgálatvezénylés állt rendelkezésre, és ennek felhasználásával tévesen jelölt meg hazautazási időpontokat. Hangsúlyozta azonban, hogy ugyanolyan számban havonta hazautazott, mint ahogy a szolgálati jegyek tartalmazzák, csupán a hazautazás időpontjai nem azonosak. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott védekezésével szemben az ő ténybeli beismerése, a bizonyítás anyagává tett okirati bizonyítékok, így különösen a szolgálatvezénylés, a mobiltelefonos híváslisták és az ahhoz kapcsolódó cellainformációk, a bankkártya használat adatai, valamint a tárgyalási szakban kirendelt igazságügyi elmeszakértők véleménye alapján állapította meg. A mobiltelefonos híváslisták, a bankkártya használatához kapcsolódó tranzakciós listák egyértelműen cáfolták a vádlott által előterjesztett védekezést. Az elsőfokú katonai tanács a tényállás részeként rögzítette az igazságügyi elmeszakértői vélemény lényeges megállapításait.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlott és védője új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható ugyanakkor az is, hogy az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlottnak a gondatlan elkövetésre vonatkozó hivatkozását nem fogadta el, és a bűnösségét a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségében megállapította. Ítélete utolsó oldal 2. bekezdésében helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy a bizonyítékok cáfolják a gondatlan elkövetésre vonatkozó védekezést és legalább eshetőleges szándékkal történő elkövetés állapítható meg. A másodfokú katonai tanács nem fogadhatta el a védőnek a társadalomra veszélyesség, mint a bűncselekmény fogalom egyik elemének hiányára alapozott, felmentésre irányuló indítványát. A Btk. 4. § (1) bekezdésében foglaltak szerint bűncselekmény az a szándékosan vagy - ha e törvény a gondatlan elkövetést is büntetni rendeli - gondatlanságból elkövetett cselekmény, amely veszélyes a társadalomra, és amelyre e törvény büntetés kiszabását rendeli. A (2) bekezdésben foglaltak szerint társadalomra veszélyes cselekmény az a tevékenység vagy mulasztás, amely mások személyét, vagy jogait, illetve Magyarország Alaptörvény szerinti társadalmi, gazdasági, állami rendjét sérti vagy veszélyezteti. Nem kétséges,

hogyan a vádlotti cselekmény megvalósította a hamis magánokirat felhasználása vétségének a Btk. 345. §-ban írt törvényi tényállási elemeit. Nem kétséges az sem, hogy a vádlotti cselekménynek az elkövetéskori társadalomra veszélyessége megállapítható, mert az a vádlott munkáltatójának, az adott rendőri szervnek a jogait veszélyeztette. A hamis adatokat feltüntető magánokirat alkalmas volt arra, hogy a döntésre jogosult személyeket megtévevessze abban a tekintetben, hogy a vádlott havonta mikor, hány alkalommal utazott haza, illetve ennek következményeként, hogy mely alkalmakra és milyen összegben kaphat költségtérítést. A vádlottnak a történeti tényállásban megállapított magatartása alkalmas volt arra, hogy egy károkozásra irányuló cselekmény eszközselekménye legyen, így annak konkrét társadalomra veszélyessége nem vitatható.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a joghátrány meghatározása során figyelembe vehető körülményeket, melyeket a másodfokú katonai tanács kiegészít a vádlott javára az elmeszakértői véleményben írt a vádlottnál fennálló, de beszámítási képességet nem érintő pszichés zavarával. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a vádlott cselekménye az elbíráláskor olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy az e törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen, és ezért őt a Btk. 64. §-ában foglaltak alapján megrovásban részesítette.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéletábrla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. május 19.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

, 2017. május 19.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke